

El qui passa al nostre costat és Jesús.

«Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí.» (Lc 10,33).

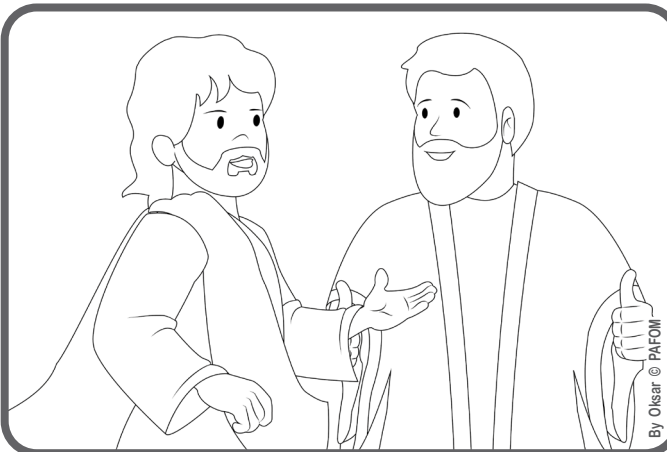
(JULIOL DE 2025, de la litúrgia del diumenge 13 de juliol, XV Temps Ordinari)

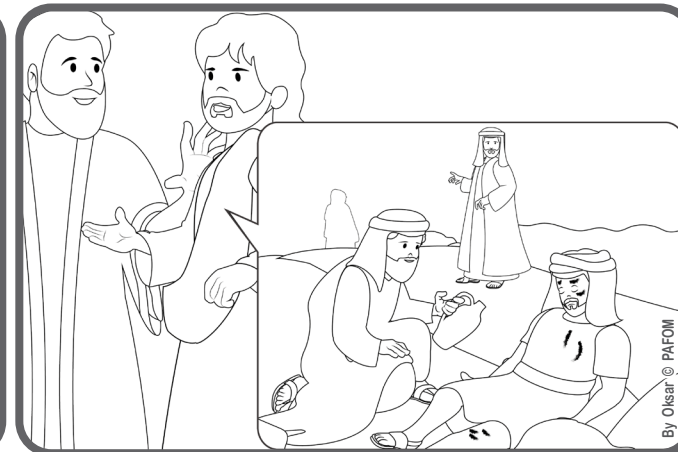
moviment dels
focolars

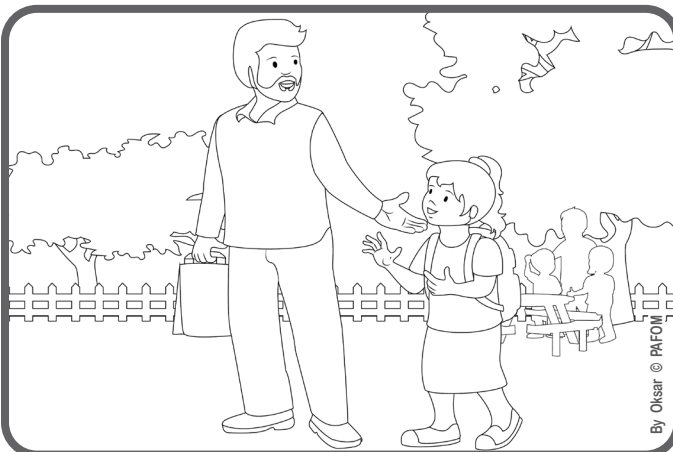
Jesús parla molt de la importància d'estimar Déu i els nostres germans. I ho fa ell primer! Prega i escolta Déu, el seu Pare, i després està atent a tots aquells que troba, escoltant-los, explicant-los moltes coses i sovint guarint-los.

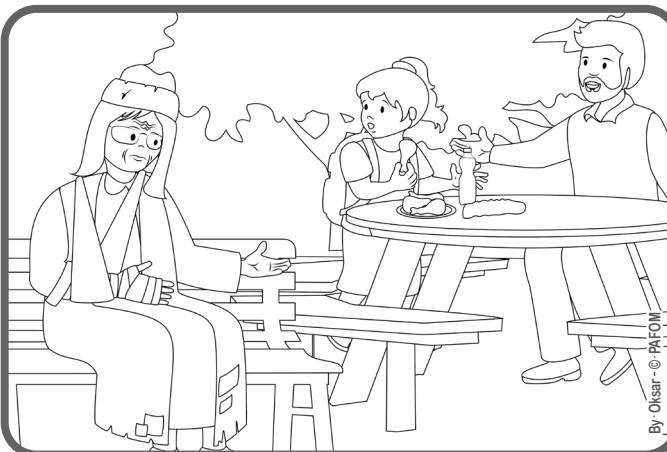
Aquest amor atent pels altres és una cosa nova que no tothom entén. Sovint fins i tot els adults tenen dubtes i es fan preguntes. Algú va preguntar una vegada a Jesús: «Però, qui és el meu proïsme?»

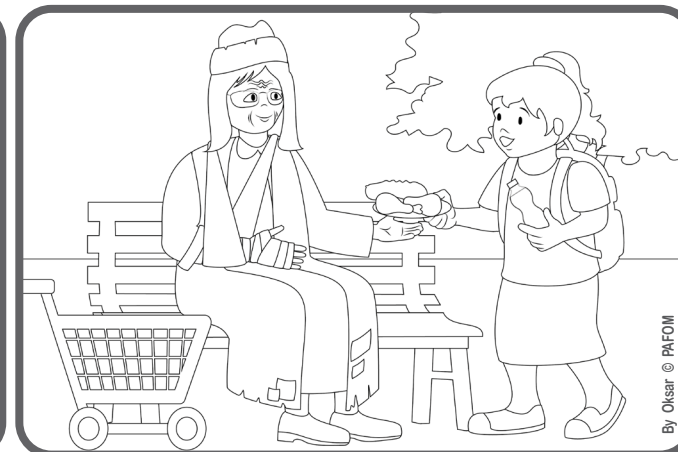
I Jesús explica la història del «Bon Samarità». I diu: «el teu proïsme és aquell que està a prop teu». Pots passar-hi per davant sense adonar-te'n i seguir endavant. O veure'l, adonar-te que pots fer alguna cosa per ell... i ho fas!

Em dic Cristina. El meu pare va venir a recollir-me a l'escola. Estava molt contenta perquè va dir que em portaria al parc a jugar. S'havia fet tard i no podíem arribar a casa a temps per dinar.

El meu pare m'havia portat pollastre i una beguda. Em vaig asseure contenta a menjar, però una mica més enllà vaig veure una pobra senyora que demanava ajuda i ningú no s'aturava a donar-li res.

Em va fer pena, així que li vaig donar el pollastre, la beguda i també els pocs diners que tenia. Estava contenta d'ajudar-la, i sabia que Jesús també estava content. Quan intento estimar sempre, sóc més feliç!